

Не се боя че Ласкарис, Хенрих и Бенифаций може да се съюзят и тримата против мен! Играли ли си на една източна игра. Шахмат... Ето, аз играя всеки ден на тази игра. Само размествам пionките. И следвам предначертаната игра. Сега най-опасен ми се вижда царят на черните - Бенифаций! Той тъмноок италианец от Ломбардия е по-страшен и от папата и от никојеца. Хенрих е още млад и необигран. Като брата си се хвърля в необмислене дъргости, за да запази честта си или името си! Достойностите си на рицар! Но срещу кого? Той не е ~~еще~~ имал работа с ромеите, та има още много да се лъже! Чом мене мохаха да измамят! Ама им платих добре. Сега пишат до небесата! Наричат ме вече не Калоин, хубавия, дебрия Иван... А Скилори! Кучето Иван. Защото кучето хапе лошо когато се разсърди! Изменника Таронит го насякаха на парчета и го хвърлиха на кучетата! А онни разпространиват мълвата че така съм сторил с Балдуин, за да дразнят латинците. Балдуин... / затвари очи, въздъхна, сяда на кресло: Балдуин... Това беше достоен противник... На бойното поле се би смеле до последния взор... Не избяга, когато верните му хеде загинаха, а неверните побегнаха... Той сам бе издал заповед на рицарите да не се поддават на куманските нападения, защото ще бъдат увлечени в засада. Но когато видял, че внuka на френския крал, Луи д'Олеруа се спуска да гони куманския отряд и изпада в съмртна опасност, не се побоя и той да се впусне с хората си след него, за да го спаси. И сам пленад в засадата. / въздъхна / Бихме се достойно. Доказах им че съм им равен. И само на думи, но и на дело. И никой вече не ще смее да ни нападне. Сам като чуят - българите идат! И толков. Не виждат как по-бърже да се спасят... / смее се от сърце / Как блгаха само подир Одринската битка! Те препускат, ние подире им! Като обезумили! Друма Одрин-Цариград, който се взема ~~жаждещи~~ за пет денонсация, те го взеха за две! Докът, Енрико Дандело, който подведе кръстоносците да завземат Цариград, така препуска, че си натърти задника и от това умря! / смее се развеселе: